

Dosarul nr.2ra-26/23
2-21045663-01-2ra-05012023

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: S. Dimitriu)
Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Malfi, L. Pruteanu, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC împotriva lui Deliu Eduard și Ceban Serghei, intervenient accesoriu Inspectoratul Național de Securitate Publică, cu privire la restituirea îmbogățirii nejustificate în urma păstrării mijlocului de transport la parcare specializată și încasarea cheltuielilor de judecată, prin care acțiunea a fost respinsă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2022, prin care s-a respins apelul declarat de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 februarie 2022,

c o n s t a ț ă :

La 26 martie 2021, ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC ” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Deliu Eduard și Ceban Serghei, intervenient accesoriu Inspectoratul Național de Securitate Publică, solicitând încasării în mod solidar din contul pârâților a sumei de 28050 lei, cu titlu de cheltuieli de păstrarea automobilului de model „VAZ 21013”, cu numărul de înmatriculare XXX, la parcare specializată în perioada de timp de la 20.10.2019-26.02.2020, cu compensarea cheltuielilor judiciare.

În motivare, a indicat că ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC deține autorizația de funcționare a parcării auto cu plată și respectiv administreze o parcare auto specializată cu un nivel sporit de securitate, acces limitat a terțelor și asigurarea condițiilor necesare pentru asigurarea integrității corpurilor delictive.

Începând cu luna ianuarie 2017, ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC primește la parcare specializată pentru păstrare corpurile delictive - mijloacele de transport, reținute de organele de urmărire penală și agenții constătători pe marginea cauzelor penale și contravenționale.

La 20 octombrie 2019, ora 20:40 în baza actului primirii la păstrare a unității

de transport nr. 2207 din 20 octombrie 2019, ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC a primit la păstrare în parcare specializată din str. Otovasca 19a, mun. Chișinău, un automobil de model „VAZ 2101”, cu numărul de înmatriculare XXX.

Reclamantul a susținut că agentul constatator Nagiț Pavel a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, prin care șoferul Deliu Eduard, a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 231 din Codul contravențional.

În perioada de timp cât se examinează cauza contravențională, ținerea mijlocului de transport la parcare specializată se reglementează de legislația procesual-penală și contravențională, conform prevederilor art. 439/3 alin. (5) Cod contravențional.

După examinarea procesului contravențional, serviciile de păstrare a bunurilor se reglementează deja de legislația civilă.

Reclamantul a invocat că din 20 octombrie 2019 până în prezent, Deliu Eduard și nu s-a prezentat la parcare specializată din str. Otovasca 19a, mun. Chișinău pentru a-și ridica autovehiculul, iar ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC a fost pusă în condiția de a prelungi păstrarea acestuia avansat, din cont propriu.

Conform răspunsului INSP al IGP nr. 34/17/1-112 din 12 ianuarie 2020 în calitate de proprietar al automobilului de model „VAZ 21013”, cu numărul de înmatriculare XXX figurează Ceban Serghei, însă nici proprietarul automobilului nu s-a adresat la parcare pentru a-l ridica.

Ceban Serghei, răspunzând la cererea prealabilă a menționat că a înstrăinat automobilul său lui Alexandru Andrei printr-o procură corespunzătoare și consideră că nu este obligat să poarte oarecare răspundere legată de acest vehicul.

Reclamantul a indicat că toate cheltuielile legate de păstrarea automobilului în perioada 20.10.2019 și până la 12.03.2021, în decurs de 509 zile, le-a suportat ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, însă, în condițiile Legii cu privire la antreprenorial și întreprinderi, are tot dreptul la o remunerare a serviciilor prestate de depozit conform tarifelor stabilite.

Consideră că Ceban Serghei, ca proprietar de jure al automobilului depozitat și Deliu Eduard ca posesor al automobilului, au beneficiat de serviciile de depozit prestate avansat, din cont propriu, de către ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC.

Ceban Serghei nu a respectat forma tranzacției de vânzare-cumpărare a automobilului de model „VAZ 21013” cu numărul de înmatriculare XXX, și respectiv, „de jure” a rămas în proprietatea automobilului, iar în temeiul art. 500 alin. (6) Cod civil este obligat să îngrijească și să întrețină proprietatea sa și să nu transmită această obligațiune lui ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC.

Din procura nr. 0430 din 24.08.2018, nu rezultă că Ceban Serghei a transmis lui Alexandru Andrei și obligațiunea de a îngriji vehicul, și doar drepturile de a încheia tranzacții din numele lui și de a-l conduce, astfel obligațiunea de a întreține automobilul nu a fost transmisă altei persoane, nu poate să rezulte din contractul de comodat sau locațiune.

Proprietarul Ceban Serghei a refuzat să achită serviciile deja acordate de depozit și să ridice automobilul de la parcare, menționând că a înstrăinat lui Alexandru Andrei și nu pretinde la dânsul.

Cu toate acestea, în decurs de 509 de zile, ÎCAP „COOPALIMENTARA” a

UCCC ca depozitar cu strictețe și responsabilitate și-a îndeplinit obligațiunile sale în ceea ce privește asigurarea integrității bunurilor mobile, astfel este în deplin drept de a solicita recuperarea cheltuielilor suportate conform tarifelor stabilite.

Conform Listei de preturi la serviciile acordate de păstrarea autoturismelor, situată pe str. Otovasca, 19a, aprobată prin ordinul directorului ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC nr.164 din 26 decembrie 2016, prețul total de păstrare a automobilelor este constituit din următoarele plăți: intrarea pe teritoriul parcării - 450 lei; păstrarea în termen până la 5 zile - 15 lei ora = 1800 lei; păstrarea în termen mai mult de 5 zile, constituie - 200 lei/zi.

În total creanța ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC pentru păstrarea automobilului de model „VAZ 21013” cu numărul de înmatriculare XXX, de la 20.10.2019 până la 13.03 2021, constituie 103050 lei (450 lei + 1800 lei + 504 zile x 200 lei/zi).

Însă, solicită doar suma de 28050 lei pentru depozitarea automobilului de model „VAZ 21013” cu numărul de înmatriculare CR AR 779, în perioada de la 20.10.2019 până la 26.02.2020 (450 lei + 1200 lei + 129 zile x 200 lei/zi).

Reclamantul, și-a întemeiat în drept cererea de chemare în judecată în temeiul art. 439³ alin. (5) Cod contravențional, art. 500 alin. (6), 776, 1537, 1539, 1979 alin. (1) din Cod civil, art. 9 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 672 din 19.06.1998, art. 4 alin. (2) CEDO, art. 44 alin.(1), 46 alin.(1) și (2) din Constituție.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 04 februarie 2022, cererea de chemare în judecată depusă de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că la caz se atestă lipsa unui contract încheiat între ÎCAP „COOPALIMENTARA” și Deliu Eduard și Ceban Serghei, ultimii nu și-au manifestat sub nici o formă acordul de voință, din ce reiese că nu există raporturi juridice între acești subiecți, iar orice act încheiat fără acordul unui subiect este nul.

De asemenea, nu a fost prezentat nici un contract de orice tip, nici între ÎCAP „COOPALIMENTARA” și INSP, în baza căruia ar fi fost transmis la păstrare automobilul.

Prin actul de primire-predare la păstrare a unității de transport nr.2207 din 20 octombrie 2019, bunul a fost transmis spre depozitare de către inspectorul de poliție Naghiț Pavel și nu de către unul din pârâți, respectiv, Deliu Eduard și Ceban Serghei, nu sunt deponenți ai unui contract de depozit.

Totodată, instanța a constatat aplicabilitate art. 439 alin. (8) Cod contravențional conducătorul, deoarece la materialele cauzei nu se regăsește nici un înscris care ar proba faptul că pârâții au fost atrași la răspundere contravențională.

Mențiunea precum că agentul constatator Naghiț Pavel a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție prin care Deliu Eduard a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 231 Cod contravențional, nu sunt susținute de nici o probă sau înscris confirmativ.

Respectiv, pârâții nu poartă răspundere materială pentru deținerea autoturismului la parcarea deținută de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței, la 07 februarie 2022, ÎCAP

„COOPALIMENTARA” a UCCC a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru 04 februarie 2022 și adoptarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2022, s-a respins apelul declarat de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 04 februarie 2022.

La 23 decembrie 2022, ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2022, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivare a invocat că, decizia instanței de apel urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin.(2) lit. a) și c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Instanțele ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor au interpretat eronat normele de drept material și au dat o apreciere greșită probatoriului anexat la materialele dosarului.

Speței sunt aplicabile prevederile art. 1086, 1088, 514 Cod civil și respectiv, instanțele investite cu judecarea fondului nu au calificat corect din punct de vedere juridic acțiunea cu care au fost investite, fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite.

La examinarea apelului Curtea de apel nu a verificat legalitatea hotărârii instanței de fond și nu a reținut faptul că instanța de fond la pronunțarea hotărârii nu a apreciat probele și nu a determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

Atât instanța de apel cât și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia aplicată și au interpretat eronat normele de drept aplicabile speței.

Cu referire la termenul recursului:

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 23 iunie 2022.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit informației de la fila dosarului 171, instanța de apel a comunicat părților decizia motivată la 31 octombrie 2022, respectiv, cererea de recurs declarată la 23 decembrie 2022, este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 05 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 11 ianuarie 2023, potrivit avizelor de recepție de la fila dosarului 183-185.

Prin referința depusă la 17 ianuarie 2023, Inspectoratul Național de Securitate Publică a invocat că soluția instanțelor ierarhic inferioare este corectă și emisă cu

aplicarea corectă a legii materiale aplicabile speței.

Recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh